

Иван Вазов

Полски впечатления

На писателката Ев. Марс

На разкоша във чертога
често мрак, тревога –
няма слънце;
а в колибата убога
с димен свод и вехти грънци –
ясно слънце.

В градовете пременени
вихрове студени –
няма слънце.
А по хълмите зелени,
де се чуват пойни звънци –
топло слънце.

Ний не видим в суетата
бога, небесата,
де грей слънце,
а зарито в земята
мъничко незнaйно зрънце
чака слънце.

Чака го нощта и в мрака
славей в клон го чака,
и свод чака слънце,
и божури, и лалета,
и душата на поета
викат: „Слънце!“

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов и Таня Николова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5081>]